

Մ Ա Ղ Թ Ա Ն Ք

Պզտիկի մը արարմին համար

Կեանքդ դառնայ բոլ համբայ մը դալար,
 Արեւով լեցուն,
 Ու բանայ աչին կախարդանքն օտար
 Լոյս աշխարհներուն:

Թող կեանքդ ըլլայ նրման մշտնոս
 Վընիս աղբիւրին,
 Որուն երկարին օրքները ծառաւ,
 Յոգնած անցորդին:

Դառնայ կեանքդ բոլ նոճեսան մ'աղուոր,
 Երգովն իւ վայրի,
 Որուն զան բացուիլ արեւ վիրաւոր,
 Արեւ ամայի:

Կեանքդ դառնայ բոլ ծովափ մ'ապահով՝
 Փոքորիկէն վերջ,
 Ուր զան խարսխել նաւեր փովէ փով,
 Խաղաղ ծոցին մէջ:

Թող կեանքդ ունենայ խորհուրդը խորին
 Մեր ճանարներուն
 Ու դառնայ մենեղ, որուն մեղեդին
 Տայ երգը ՄԱՐԴՈՒՆ:

Նիկոսիա

Վ.Ա.ՀՐԱՄ ՄԱՎ.ԵԱՆ

